

[Ministeren for skatter og afgifter.]

således at der i givet fald bliver tale om lovgivning om hele kommanditselskabsforholdet og om den skattemæssige behandling såvel af komplementarer som af kommanditister.

Foreløbig mener jeg, at vi må afvente afgørelsen ved domstolene i den nævnte kommanditistsag. Når denne afgørelse foreligger, er jeg positivt indstillet over for, at hele spørgsmålet om beskatningen af deltagerne i kommanditselskaber — altså såvel kommanditister som komplementarer — tages op til en samlet undersøgelse. Viser det sig herunder, at der er behov for positive lovregler i stedet for, at spørgsmålene overlades til rets anvendelsen, så vil vi i regeringen være rede til lovgivning herom.

Lige her og nu at gennemføre en enkelt lovbestemmelse på dette ret store område, som fremskridtspartiet forestiller sig, det tror jeg ikke er rigtigt.

Kampmann (S):

Jeg skal ikke yderligere forlænge debatten efter ministerens detaljerede redegørelse for regeringens stilling, som vi i den socialdemokratiske gruppe fuldt ud kan tilslutte os. Vi mener ligesom ministeren, at det er betænkeligt blot at tage en enkelt lille facet ud af problemstillingen og så ikke i øvrigt røre ved hele problemstillingen. Men som før nævnt er vi parat til at se positivt på problemet hen ad vejen.

Jens Foged (V):

Ja, jeg kan godt tilslutte mig det af ministeren og den socialdemokratiske ordfører allerede sagte, og jeg skal heller ikke komme med ret mange bemærkninger.

Ordvalget, hvad enten det hedder komplementar eller kommanditist, og hvad de hedder — jeg er lige ved at brække tungen på de forskellige vanskelige ord — gør, at jeg skal afstå fra at komme med ret meget desangående. Vi vil gerne se på det i udvalget, også hvis det skal være en almen betragtning af spørgsmålet.

Må jeg have lov til at sige om bemærkningerne til lovforslaget, at der henvises til en landsskatteretskendelse af 7. januar 1974. Der gøres ikke opmærksom på, at denne landsskatteretskendelse er kærret til landsretten. Det synes jeg egentlig godt at for-

slagsstillerne kunne have gjort. Jeg synes for øvrigt også, at forslagsstillerne i bemærkningerne kunne have gjort sig den ulejlighed at aftrykke landsskatteretskendelsen. Det er ganske urimeligt, at vi, der skal behandle lovforslaget, altså ikke alene ordførerne, men folketingets medlemmer som helhed, skal nøjes med 6 små korte linjer vedrørende et lovforslag, hvor der henvises til noget, som man skal søge andre steder, nogle af tingene endda uden for huset. Det skrift, der henvises til, lektor Aage Michelsens fremstilling i Revisions- og Regnskabsvæsen, søgte jeg her i huset den anden dag. Det eksemplar, som biblioteket havde, var til indbinding, og der var ikke andre steder, hvor man kunne opsøge det. Jeg spurgte kolleger, om de havde det. Det vil sige, at hr. Glistrup mener, at vi skal til at søge efter de artikler, som findes i et eller andet tilfældigt blad, for at finde frem til de ting, som han vil have vi skal behandle her. Det er en helt urimelig behandlingsmåde over for folketinget. Hr. Glistrup har gang på gang over for folketinget talt om urimeligheder, når det var ham selv, det gjaldt. Over for et folketing med 179 medlemmer er det aldeles utilstedeligt i så korte bemærkninger at henvide til noget, der står i et tilfældigt tidsskrift.

Jeg anmoder om, at vi i det mindste for eftertiden får så meget, at vi kan læse også disse uddrag, eller at de befinder sig her i huset, så det er muligt for alle medlemmerne at komme i besiddelse af dem.

Stetter (KF):

Det er ikke første gang, folketinget beskæftiger sig med denne sag. Allerede den 29. marts 1974 stillede jeg i det daværende skatteudvalg et spørgsmål til finansministeren om en belysning af landsskatterettens kendelse af 7. januar set i forhold til gældende lovgivning. Det var ud fra den samme tankegang, som hr. Glistrup nu fremfører, nemlig den, at kendelsen formentlig nødvendiggør eller ønskeliggør en lovbestemmelse om kommanditistens og komplementarens skattemæssige stilling.

Mit ønske om en belysning af forholdene er hidtil ikke blevet imødekommet. Det er oplyst over for mig, når jeg har rykket, at årsagen hertil er, at sagen nu verserer ved domstolene.